

**ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОГО ТУРИЗМУ В
КОНТЕКСТІ МЕНЕДЖМЕНТУ ЕКОЛОГІЧНО-
ОРІЄНТОВАНОГО ЛІСІВНИЦТВА В УМОВАХ УРОЧИЩА
ВИСОКА ПІЧ ДП «ЗАРІЧАНСЬКЕ ЛГ»**

Левченко В. Б., кандидат с.-г. наук, доцент

Романюк А. А. викладач вищої категорії, викладач-методист
Житомирський агротехнічний коледж

Остапчук Т. П., доктор економічних наук, доцент

Навольнєва Д. Р., студентка

Державний університет «Житомирська Політехніка»
Житомир. Україна.

Ключові слова: лісова сертифікація, FSC, екотуризм, менеджмент.

Постановка проблеми. Рекреаційні ресурси лісів Житомирського Полісся привертають увагу багатьох вчених як об'єкт дослідження екотуристичної діяльності. На сьогоднішній день перед лісовим господарством нашої країни згідно нормативів FSC стоїть завдання не лише проведення інтенсивного лісокористування в умовах сучасного ринку, але і створення еколого-туристичної бази та рекреаційного фонду, і особливо це актуально в Житомирській області, пердині зони Полісся.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблемі використання рекреаційно-туристичних ресурсів лісового фонду Житомирського Полісся, а також їх використання в екологічному туризмі присвячені наукові праці Р. Возняка, С. Генсірука, В. Кравціва, М. Нижник, М. Нудельмана, В. Павлова, А. Тарасова [1, 3]. Рекреаційне раціональне лісокористування є невід'ємним видом діяльності лісогосподарських підприємств згідно вимог FSC [2, 5]. Незважаючи на те, що на сьогоднішній день більш привабливим для них залишається лісозаготівельна діяльність та продаж деревини на експорт, почали з'являтися праці щодо підвищення ефективності використання рекреаційних лісових ресурсів і екологічного туризму зокрема [4].

Результати досліджень. Аналізуючи рекреаційну діяльність ДП «Зарічанське лісове господарство» в умовах урочища Висока Піч слід відмітити, що менеджмент підприємства приділяє достатньої уваги облаштуванню та благоустрою рекреаційно-туристичних майданчиків.

* Науковий керівник-кандидат сільськогосподарських наук, доцент Левченко В. Б.

Результатами наших досліджень встановлено, що в 2017-2019 роках постійно виділялись кошти на покращення екологічної туристичної бази в умовах лісокористувань (табл. 1). Це пов'язано з тим, що більшість лісових обходів ДП «Зарічанське ЛГ», в тому числі і урочище Висока Піч знаходяться в приміській зоні міста Житомир, а також вимогами, що ставить FSC.

Таблиця 1

**Динаміка капіталовкладень облаштування об'єктів
екологічного туризму в умовах ДП «Зарічанське ЛГ»
(середнє за 2017-2019 рр.).**

№ п/п	Об'єкти екологічного туризму	Обсяг капіталовкладень, тис. грн.		
		2017 р.	2018 р.	2019 р.
1.	Зони відпочинку	13,5	37,2	47,4
2.	Рекреаційні майданчики	3,6	12,8	21,3
3.	Туристичні лісові стоянки	6,4	8,2	10,4
НІР ₀₅		0,32	0,26	0,45

За результатами соціологічного опитування нами було встановлено, що більшість громадян міста Житомир і його околиць надають перевагу відпочинку в умовах екотуризму (табл. 2), ніж закладам громадського харчування, культурно-побутовому обслуговуванню та розвагам.

Таблиця 2

**Приоритети громадян міста Житомир щодо місць відпочинку
(середнє значення результатів опитувань в 2017-2019 роках)**

№ п/п	Локації місць відпочинку	Приоритетність, %
1.	Екологічний туризм	44,6
2.	Культурно-побутове обслуговування	22,1
3.	Громадське харчування	12,4
4.	Розваги	20,9

Висновки:

1. Екологічний туризм в Житомирському Поліссі є пріоритетним.
2. Менеджмент ДП «Зарічанське ЛГ» сприяє екотуризму в регіоні.
3. Лісова сертифікація FSC сприяє розвитку лісового туризму Житомирщини.

Список джерел літератури:

1. Косова Л. М. Об организации рекреационного пользования лесом. *Лесное хозяйство*. 2001. № 8. С. 12-18.

2. Дейнека А. М., Копач М. М. Проблеми і перспективи рекреаційного використання лісів Житомирської області. *Регіональна економіка*. 2001. №2. С. 32-67.
3. Костюшин В. М. Воздействие рекреации на живую природу: Киев: Лыбидь, 2007. 245 с.
4. Охріменко А. М. Особливості функціонування рекреаційного комплексу в умовах сталого розвитку. *Регіональна економіка*. 2002. № 2. С. 13-34.
5. Miller, Kaas. World Wide Fund Beyond the Green Horizon. *World Wide Fund, Surrey*. 2003. №4 (36). p. 16-24.